

Social- og Indenrigsudvalget Vedrørende L68

Mariager 14/1 2020

Lovhjemmel på området for indgreb i friheden

Nedenfor er Servicelovens § 58 i sin nuværende ordlyd med det uønskede gennemstreget. Vi vil gennemgå hvorfor dens ordlyd ikke er tidssvarende, indholdet, det juridiske og begreber som ikke bør være længere. Vores forklaringer herpå er **skrevet med grønt**, og vi angiver hvad loven i stedet bør indeholde med **fed skrift**. Det gør vi fordi vi har oplevet i medierne, at regeringen i sine udmeldinger ikke adskiller barnets rettigheder fra statens magtmonopol om at lave indgreb i barnets ret til frihed og familieliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Det vil vi hjælpe med i nedenstående.

Servicelovens § 58

~~Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke~~ **Beskyttelse af børns ret til frihed og familieliv** Uanset hvor blødt vi formulerer dette, så gælder bestemmelsen barnets retsbeskyttelse mod statens indgreb i barnets ret til frihed og familieliv. Det vil støtte op om barnets retsbeskyttelse af kalde bestemmelsen ved det den omhandler og derved brug af bestemmelsen. Vi ved godt, at staten ikke vil anerkende, at der er tale om beskyttelse mod statens invasive indgreb i børns liv, men det er reelt hvad bestemmelsen omhandler, hvilket ordlyden bør afspejle for ikke at vildlede. Desto større indgreb, desto mere klar og forståelig skal lovhomelemlen være.

§ 58. Er der en åbenbar risiko for dette er alt for ukonkret og enhver juridisk embedsmand bør også have vejledt regering efter regering om, at desto mere invasivt et indgreb i borgerens liv staten vil udføre, desto klarere hjemmel og desto mere konkret og afgrænset bør bestemmelsen være **konkret beviselig årsag til**, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) ~~utilstrækkelig omsorg for eller behandling af~~ dette er alt for diffust og åbent for subjektive vurderinger **kontinuerlig mistriksel hos** da utilstrækkelig omsorg eller behandling ikke nødvendigvis betyder at barnet er i mistriksel og det er jo mistriksel, der skader et barns udvikling og/eller sundhed barnet eller den unge, **der skyldes forældermyndighedsindehaver**, for hvis mistrikslen ikke skyldes forældrene, så skal barnet ikke adskilles fra sine forældre! Denne ændring vil også beskytte børn med handicaps mod kommuners eskortering af udgiften af de omkostningstunge børn med handicaps!
- 2) **forældermyndighedsindehavers eller anden omsorgsperson i hjemmets** der skal ikke være adgang til at negligere børns ret til beskyttelse af dets frihed eller familieliv ved enhver tilfældig uheldig begivenhed med vold involveret, medmindre dette skyldes forælderen overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for,
- 3) **uløselige** misbrugsproblemer, **gentagen alvorlig** kriminell adfærd eller andre **uløselige** svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge **er kontinuerligt negativt påvirket af**, eller der skal ikke ved enhver lejlighed være adgang til at fratage børn deres ret til frihed og familieliv. Dette kaldes tilfældig frihedsberøvelse og kræver en høj grad af beviser.
- 4) andre ~~adfærd eller tilpasningsproblemer~~ 1920'erne vil gerne have deres nedsættende børnesyn tilbage **behov** hos barnet eller den unge, **der ikke via servicelovens § 52a kan opnås i hjemmet**, kan børn og unge udvalget uden samtykke fra forældermyndighedens indehaver **Børnedomstolen afprøve om barnets ret til frihed og familieliv kan tilsidesættes for at sikre barnet eller Børnedomstole med retsprocessuelle retsgarantier, juridisk kyndige dommere med speciale i menneskerettigheder og psykologfagkyndige med speciale i udsatte børn, uden politikere, vil udgøre en beskyttelse af barnet retsbeskyttelse mod statens invasive indgreb i barnets ret til frihed og familieliv og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når der er begrundet formodning om **det er bevist ved tilstrækkelige forsøg, jf. Servicelovens § 52a**, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.**

Stk. 2. Når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde **bestemmelsen i stk. 1 er opfyldt**, og barnets eller den unges **trivsel eller udvikling afgørende** taler for det, kan børn og unge udvalget beslutte **Børnedomstolene træffe afgørelse om**, da barnet ikke er myndig og først ved 21 år har færdigudviklet evnen til at forudse konsekvenser af sine beslutninger fuldt og helt. Der er gode grunde til

myndigheds alders kravet, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1 ydes et tilbud barnet har behov for, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen at have behov for andet sted at bo, da børn ikke er ting man kan anbringe, men små mennesker med selvstændighed kan børn og unge udvalget Børnedomstolene uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet efterkomme dette behov, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, når anbringelsen må anses for at være behovet er af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov trivsel eller sundhed og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold barnets behov ikke kan imødekommes i hjemmet.

Stk. 4. Børn og unge udvalget Børnedomstolen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1-3 i sager om børn og unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. §§ 10 og 11 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 5, når der er tale om gentagen alvorlig kriminalitet. Ikke alvorlige eller enkeltstående lovbrud er disproportionale med at krænke barnets ret til frihed og familieliv. Dette burde enhver juridisk embedsmand have standset med henvisning til menneskerettighedskonventionens artikel 8. Den pønale effekt ved frihedsberøvelse og familiekrænkelse er disproportional ved ikke alvorlig kriminalitet eller enkeltstående retsbrud, der ikke frihedsberøver barnet efter Straffeloven. Desto større invasivt indgreb overfor barnet, desto mere konkret skal lovhjemlen være i sin ordlyd og indhold.

Stk. 5. Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt. akut ved en dommerkendelse ved børnedomstolen, når et barns eller ungs liv er i fare.

Stk. 6. Forældre uden tilstrækkelig mental kapacitet til at give samtykke til ovenstående, har barnet ret til en beskikket værge til at varetage barnets interesser under sagen og i det videre forløb. Ved forældre uden tilstrækkelig mental kapacitet til at varetage barnets interesser skal ansvaret for børns liv ikke varetages af tilfældige socialrådgivere med for mange sager, men af værger med en relation til barnet. Staten kan ikke beskytte barnet mod statens invasive indgreb i barnets ret til frihed og familieliv.

Stk. 7. Desto yngre barnet er, desto større bevisbyrde skal myndighederne fremlægge for udførsel af indgreb i barnets frihed og familieliv. For alt andet er en krænkelse mod barnets ret til beskyttelse af dets ret til frihed og familieliv. Et spædbarns ret til sin mor ved kropskontakt, amning og lugt er helt afgørende for dets tidlige udvikling og trivsel, hvilket bunder i biologi. Negligering heraf med henvisning til et politisk forsøg er dybt krænkende for børns rettigheder.

Et opdateret bud på Servicelovens § 58

Et tidssvarende bud på beskyttelse af barnet mod statens invasive indgreb i barnets frihed og familieliv sammenfattet nedenfor:

Beskyttelse af børns ret til frihed og familieliv

§ 58. Er der konkret beviselig årsag til, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

1. kontinuerlig mistrivsel hos barnet eller den unge, der skyldes forældremyndighedsindehaver
2. forældremyndighedsindehavers eller anden omsorgsperson i hjemmets overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for,
3. uløselige misbrugsproblemer, gentagen alvorlig kriminel adfærd eller andre uløselige svære sociale vanskeligheder barnet eller den unge er kontinuerligt negativt påvirket af, eller
4. andre behov hos barnet eller den unge, der ikke via servicelovens § 52a kan opnås i hjemmet, kan Børnedomstolen afprøve om barnets ret til frihed og familieliv kan tilsidesættes for at sikre barnet eller den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når det er bevist ved tilstrækkelige forsøg, jf. Servicelovens § 52a, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 2. Når bestemmelsen i stk. 1 er opfyldt, og barnets eller den unges trivsel eller udvikling afgørende taler for det, kan Børnedomstolene træffe afgørelse om, at barnet eller den unge skal ydes et tilbud barnet har konkret behov for, som forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer at have behov for andet sted at bo, Børnedomstolene uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at efterkomme dette behov, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, når behovet er af væsentlig betydning af hensyn til den unges trivsel eller sundhed og barnets behov ikke kan imødekommes i hjemmet.

Stk. 4. Børnedomstolen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1-3 i sager om børn og unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. §§ 10 og 11 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 5, når der er tale om gentagen alvorlig kriminalitet. *Stk. 5.* Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes akut ved en dommerkendelse ved børnedomstolen, når et barns eller ungs liv er i fare.

Stk. 6. Forældre uden tilstrækkelig mental kapacitet til at give samtykke til ovenstående, har barnet ret til en beskikket værge til at varetage barnets interesser under sagen og i det videre forløb.

Stk. 7. Desto yngre barnet er, desto større bevisbyrde skal myndighederne fremlægge for udførelse af indgreb i barnets frihed og familieliv.

Sammenfattende

Det vil glæde vores børn og os forældre med en reel retlig beskyttelse ved Børnedomstole uden politikere, og via en tidssvarende beskyttelse af børnenes ret til frihed og familieliv. Disse frihedsrettigheder er ikke i modsætning til forældrenes rettigheder, der er de samme, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Familien som helheds ret til frihed, familieliv og retsgarantier er i modsætning til statens magtmonopol. Vi håber, at regeringen er på barnets side og vil give denne beskyttelse til barnet mod staten.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen – bestyrelsesmedlem i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn

Vejrmøllegården 20

9550 Mariager

Tlf: 60677647